

Dievs lai jūs svētī caurcaurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.” Ķermenis ir cilvēka materiālā daļa, bet dvēsele un gars ir nemateriālā daļa.

Smadzenes: Tā kā dabaszinātnēs valda materiālistisks domāšanas veids, pētnieki darbojas, pamatojoties uz šādu pieņēmumu: “Mūsu smadzenes ir informācijas avots.” Šis priekšstats ir kļūdains un maldīgs, jo mūsu smadzenes ir matērija, un tā nespēj radīt nekādu informāciju saskaņā ar IDL-1. Tādēļ smadzenes nespēj būt informācijas avots; tās ir tikai informācijas apstrādāšanas mašīna, lai gan ārkārtīgi sarežģīta.

Secinājums S5:

Par cik informācija ir visas dzīvības pamata sastāvdaļa, kas nevar rasties tikai no matērijas un enerģijas, ir nepieciešams saprātīgs Sūtītājs. Bet, tā kā visas ķīmiskās un bioloģiskās evolūcijas teorijas pieprasa, lai informācija rastos tikai un vienīgi no matērijas un enerģijas (bez sūtītāja), mēs varam secināt, ka visām šīm ķīmiskās un bioloģiskās evolūcijas (makroevolūcijas) teorijām un konceptiem ir JĀBŪT kļūdainiem un maldīgiem. (Pielietojot IDL-1, IDL-2)

Evolūcijas teorija cenšas izskaidrot dzīvību tikai un vienīgi fizikāli ķīmiskā līmenī. Informācijas dabaszinātnes likumi izslēdz ideju par jebkādu makroevolūciju – ķīmisko evolūciju no ķīmiskām vielām līdz pirmatnējai šūnai, kā arī bioloģisko evolūciju – ceļu no pirmatnējās šūnas līdz cilvēkam. No informācijas likumu viedokļa, evolūcijas sistēma ir kā “informācijas mūžīgais dzinējs” (perpetuum mobile), tātad, kaut kas neiespējams.

Mikroevolūcija, tas ir, pielāgojumi (adaptācija) vienas sugas ietvaros (piemēram, Darvina žubītes ar dažādu knābja formu), ir reāla un novērojama. Šo putnu knābju adaptācijai nepieciešamā informācija nav nejauši radusies matērijā, bet gan ierakstīta sākotnējās programmas

atzarojumos, kurus Radītājs savā viszināšanā jau iepriekš ir paredzējis.

Radišanas aprakstā Bībelē desmit reizes ir norādīts, ka visas dzīvības neiedomājamā daudzveidība tika radīta ļoti konkrēti – *katra atbilstoši tās kārtai* (1. Mozus 1. nod.). Arī šeit nav novērojamas nekādas evolūcijas pēdas.

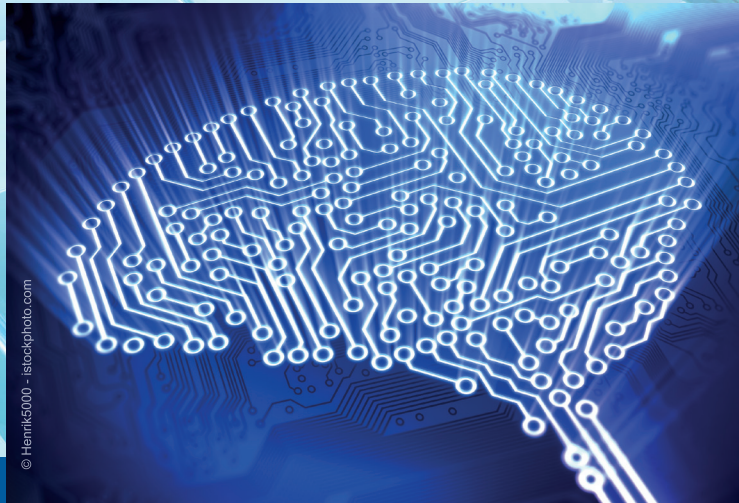
Secinājums S6:

Par cik arī dzīvība ir nemateriāls lielums, matērija nespēja to radīt. No tā mēs secinām: Matērijā nepastāv tāds process, kas ved no nedzīviem ķīmiskiem elementiem uz dzīvību. Tīri materiāli procesi vien nevar radīt dzīvību ne uz Zemes, ne arī jebkur citur Visumā. (Pielietojot IDL-1)

Tas, kas padara dzīvās būtnes par dzīvām (“dzīvības” fenomenus), ir tikpat nemateriāls lielums kā informācija. Secinājums S6 atspēko spontānu (nejaušu) dzīvības rašanās iespēju matērijā. Tāpēc evolucionējošas dzīvības meklējumi uz citām planētām ir bezjēdzīgi centieni.

Kopsavilkumā

Ar Informācijas Dabaszinātnes Likumu palīdzību mēs **atspēkojam** vairākas plaši izplatītās evolūcijas teorijas idejas:

- tīri materiālistisku domāšanu bioloģijas zinātnēs,
- visas populārās evolūcijas idejas (kosmiskā, ķīmiskā un bioloģiskā evolūcija),
- materiālistisku/naturālistisku (piemēram, cilvēka materiālistisko attēlu, vai ka realitāte ir ierobežota tikai masā un enerģijā),
- ateismu (Dieva noliegšanu).

Turklāt, mēs **pierādām**:

- ka Informācijas Dabaszinātnes Likumi pieprasa dzīvības izcelsmes Autora pastāvēšanu (Dieva, Radītāja),
- ka šim izcelsmes Autoram ir jābūt visu-zinošam,
- ka Viņam jābūt visu-spēcīgam,
- ka cilvēkam ir jāpieņem nemateriālai komponentei, sastāvdaļai (dvēselei, garam),
- ka mūsu smadzenes nevar būt mūsu radītas informācijas izcelsmes avots.

Kas ir šis Sūtītājs, kas ir šis Radītājs?

Tagad mēs nonākam pie būtiska jautājuma: kas ir šis bioloģiskās informācijas Sūtītājs, un kas ir šis visas dzīvības izcelsmes Autors? Dievs Tēvs uzticēja savam Dēlam Jēzum radīšanas uzdevumu, tādēļ Jēzus ir pieminēts Jaunajā Derībā (Kolosiešiem 1:15-17): **“Jo Viņš ir neredzamā Dieva attēls... Viņā radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās... Viss ir radīts caur Viņu un uz Viņu, bet Viņš pats ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.”** Tātad mūsu pasaulē nav nekā tāda, ko nebūtu radījis Kungs Jēzus: Milzīgais kosmoss pieder pie tā visa tāpat kā katrs mikrobs, katra skudra, katra žirafe un ikviens cilvēks.

Kāda aizraujoša doma

Jēzus ir vienīgais, kas ir bijis no mūžības un kas ir Debesu valstības Ķēniņš. Viņam ir dota visa vara Debesīs un virs zemes (Mateja 28:18). Vai mēs spējam saprast šādu elpu aizraujošu domu? Cilvēks uz Golgātas krusta un šīs pasaules un visas dzīvības Radītājs ir viena un tā pati

Persona! Savā neapmierinātībā uz mums Viņš ļāva sevi pienaglot pie krusta mūsu grēku dēļ un neatsacījās, lai varētu atvērt mums durvis uz Debesīm. Ikviens, kurš to noraida, zaudē visu: **“...kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami?”** (Ebrejiem 2:3) Kurš Viņu uzņem, tas iegūst visu, jo Jēzus ir sacījis: **“...kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā.”** (Jāņa 5:24)

Lūdziet Kungam Jēzum piedošanu par visiem saviem grēkiem, lai jūs nenonāktu zem Dieva tiesas sprieduma; uzņemiet Viņu kā savu personīgo Radītāju un Glābēju un sekojiet Viņam!

Direktors un profesors emeritus
Dr. inž. Verners Gits

Detalizētu zinātnisku pamatojumu par šiem jautājumiem varat atrast grāmatās:
“Information, der Schlüssel zum Leben.” Werner Gitt. Bielefeld, Christliche Literatur-Verbreitung, Auflage 4, 2016, – 512 c., ISBN 978-3-86699-347-1, www.clv.de
“Without excuse – The Sequel to: In the Beginning was Information” by Werner Gitt, Bob Compton, Jorge Fernandez. Creation Book Publishers, Atlanta, Georgia, USA, 2011, 352 pp., ISBN: 978-1-921643-41-5.

Oriģinālā izdevuma nosaukums: Widerlegung der Evolution durch Naturgesetze / Refuting Evolution by Scientific Laws
No vācu un angļu valodas tulkoja: Verners Šteinbergs
Autora mājaslapa: www.wernergitt.de

Izdevējs: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany, Tel.: +49 (0) 5149 9891-0
info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 131-17 – Lettisch/Latvian – 1. izdevums 2024

Dabaszinātņu likumi atspēko evolūcijas teoriju

© Henrik5000 - istockphoto.com

VERNERS GITS

Dabaszinātņu likumi atspēko evolūcijas teoriju

– Dabaszinātņu likumi par informāciju un to secinājumi –

Visspēcīgākie argumenti zinātnē vienmēr parādās tad, kad var pielietot dabaszinātņu likumus, lai pamatotu vai atspēkotu kādu procesu vai ideju. Visos dzīvajos organismos mēs atrodam neapstrīdamus daudz informācijas, kas ir absolūti nepieciešama organismu izveidošanās plāniem un visu sarežģīto procesu vadīšanai šūnās. Ar informācijas dabaszinātņu likumu palīdzību mēs pierādīsim, ka jebkurai informācijai, tai skaitā bioloģiskajai informācijai, ir nepieciešams inteliģents, saprātīgs izcelsmes autors.

Kas ir dabaszinātnes likums?

Ja apgalvojumu par mūsu redzamajā pasaulē novērojamu parādību var pastāvīgi un atkārtojamā veidā apstiprināt par vispārēji patiesu un nevar atspēkot, tad varam runāt par dabaszinātnes likumu. Dabaszinātņu likumiem zinātnē piemīt visspēcīgākā noteiktība, jo:

- tie nepazīst nekādus izņēmumus,
- tie sniedz atbildi uz jautājumu, vai domātais process ir iespējams vai nav iespējams,

- tie ir pastāvējuši vienmēr, neatkarīgi no tā, vai cilvēki tos ir atklājuši un noformējuši,
- tos vienmēr var sekmīgi piemērot nezināmiem gadījumiem.

Ar dabaszinātnes likumiem mēs parasti saprotam fizikas un ķīmijas likumus. Ikviens, kurš domā, ka mūsu pasauli var aprakstīt tikai un vienīgi ar materiāliem lielumiem, ierobežo savu uztveri un nepilnīgi attēlo realitāti. Arī nemateriālie lielumi, piemēram, informācija, griba, saprāts un apziņa, ir daļa no mūsu realitātes. Dabaszinātņu likumi, kas attiecas uz nemateriāliem lielumiem, atbilst tiem pašiem stingriem kritērijiem kā likumi, kas attiecas uz materiāliem lielumiem, un tāpēc šo likumu secinājumi ir tikpat jēgpilni un spēcīgi esoši.

Informācijas definīcija un tās dabaszinātnes likumi

Lai aprakstītu informācijas dabaszinātnes likumus un varētu analizēt nezināmu sistēmu, ir nepieciešama tās viennozīmīga un precīza definīcija:

Informācija ir vienmēr klātesoša, ja kādā novērojamā sistēmā ir sastopami tās visi pieci sekojošie hierarhijas līmeņi: Statistika (burtu, ciparu, vārdu u.c. daudzums), sintakse (kodējums, gramatika, vārdu krājums), semantika (nozīme, jēga), pragmatika (darbība, rīcība) un apobētika (norādījums uz mērķi, rezultāts).

Četri Informācijas Dabaszinātnes Likumi (IDL) ir šādi:

IDL-1: Materiāls lielums (esamība, būtība, realitāte) nespēj radīt nemateriālu lielumu.

IDL-2: Informācija ir nemateriāls lielums.

IDL-3: Statistiskajos (stohastiskajos) procesos (= procesos bez vadoša inteliģenta saprāta) nevar rasties nekāda informācija.

IDL-4: Informācija var tikt radīta tikai ar saprātīga, inteliģenta sūtītāja (avota, raidītāja) palīdzību. Inteliģentam sūtītājam piemīt apziņa, viņam ir sava patstāvīga griba, viņš ir radošs, viņš ir patstāvīgi domājošs un darbojas mērķtiecīgi.

Turpinājumā, pamatojoties uz Informācijas Dabaszinātnes Likumiem, ir izdarīti seši nozīmīgi secinājumi.

Seši tālejoši secinājumi

Tagad, kad mēs pārzinām informācijas dabaszinātnes likumus, mēs varam tos mērķtiecīgi un efektīvi pielietot, lai izdarītu tālejošus secinājumus. Par cik mūsu jautājumi pārsniedz iespējamās zinātniskās atbildes, mums būs nepieciešams vēl kāds pārsniedz informācijas avots, un man kā kristietim tāds avots ir Bībele. Turpinājumā mēs vispirms formulēsim zinātniskos secinājumus, kas pamatojas uz informācijas dabaszinātnes likumiem, un pēc tam sniegsim Bībeles atsauci, kas apstiprina šo zinātnisko secinājumu vai pat to pārsniedz.

Secinājums S1:

Par cik visās dzīvības formās mēs atrodam informācijas kodu DNS un RNS molekulu veidā un visus citus informācijas līmeņus, kļūst skaidrs, ka tas viss iekļaujas informācijas definīcijas robežās. Izejot no tā, varam secināt, ka ir jābūt inteliģentam, saprātīgam sūtītājam, kurš šīs molekulas ir veidojis! (Pielietojot IDL-4)

Par cik nepastāv ar novērojumiem vai eksperimentiem pierādāms process, caur kuru informācija matērijā būtu radusies pati no sevis, tas attiecas arī uz jebkuru informāciju dzīvajās būtnēs. Tādējādi IDL-4 šeit pieprasa saprātīgu autoru, kurš šīs DNS un RNS programmas ir rakstījis. Līdz ar to secinājums S1 ir **Dieva esamības pierādījums** vai arī **ateisma** (Dieva nolieguma) **zinātnisks atspēkojums**.

Secinājums S2:

DNS molekulā iekodētā informācija ievērojami pārspēj visas mūsu pašreizējās tehnoloģijas. Par cik nevienam cilvēkam nevar uzskatīt par šīs informācijas sūtītāju, tas ir jāmeklē ārpus mūsu redzamās pasaules. Mēs varam secināt: Sūtītājam jābūt ne tikai ārkārtīgi saprātīgam, bet viņam jāpiemīt arī bezgalīgam informācijas un saprāta apjomam, t.i., viņam jābūt visu-zinošam. (Pielietojot IDL-1, IDL-4)

Ja mēs pieņemam, ka šis Sūtītājs (Autors, Radītājs, Dievs) bija ierobežots savās saprāta spējās, tad viņam būtu nepieciešams kāds cits superdievs, kuram būtu vēl vairāk informācijas, lai viņu apmācītu. Tā kā arī šim pēdējam bija vajadzīgs skolotājs, mēs nonākam pie bezgalīga skaita dievu, no kuriem “pēdējais”, tos kopā saskaitot, iegūtu neierobežotas zināšanas, t.i., būtu visu-zinošs. Loģiski līdzvērtīga un vienkārša alternatīva ir atzīt tikai vienu Dievu. Taču tad viņam būtu jābūt **bezgalīgi saprātīgam** un viņa rīcībā būtu jābūt **bezgalīgam informācijas apjomam**. Tātad viņam ir jābūt **visu-zinošam**.

Par šo otro iespēju runā Bībele. Ir tikai **viens** Dievs: **“Es esmu pirmais un pēdējais, un bez Manis nav cita Dieva!”** (Jesajas 44:6) Ja šis Dievs ir visu-zinošs (S2), tad Viņam ir zināšanas par visām tagadnes, pagātnes un arī nākotnes lietām. Bet, ja Viņš zina arī visu, kas ir ārpus visām laika robežām, tad Viņam pašam ir jābūt **mūžīgam!** Tas ir rakstīts arī Bībelē - Psalmi 90:2; Jesajas 40:28 un Daniēla 6:26.

Secinājums S3:

Par cik šis Sūtītājs:

- *ir prasmīgi iekodējis informāciju, ko mēs atrodam DNS molekulās,*
- *ir spējīgs izveidot sarežģītas biomašīnas, kas atšifrē informāciju un īsteno visus biosintēzes procesus,*
- *un visās dzīvajās būtnēs ir izstrādājis katru detaļu un ieprogrammējis visas spējas,*

mēs varam no tā secināt, ka Sūtītājs to visu tieši tā ir gribējis un viņam ir jābūt ļoti spēcīgam.

Iepriekšējā secinājumā S2, pamatojoties uz dabas zinātnes likumiem, mēs varējām skaidri noteikt, ka Sūtītājam (Radītājam, Dievam) jābūt visu-zinošam un mūžīgam. Tagad mēs uzdodam jautājumu par viņa varas apmēriem. Piemērojot to pašu loģiku kā S2 gadījumā, mēs nonākam pie secinājuma, ka viņam arī jābūt **visspēcīgam**. Arī Bībele to apliecina: **“Es esmu Alfa un Omega!” saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija, kas nāk, Visuvaldītājs (Visuspēcīgais)!”** (Jāņa atkl. 1:8)

Secinājums S4:

Lai arī mēs, cilvēki, spējam radīt jaunu informāciju, tomēr tā nespēj rasties tikai un vienīgi no mūsu materiālās daļas (no ķermeņa). Tādējādi mēs varam secināt, ka cilvēka būtnei piemīt nemateriāla sastāvdaļa (dvēsele, gars). Līdz ar to, tas atspēko arī materiālisma ideju. (Pielietojot IDL-1, IDL-2)

Evolūcijas un molekulārajā bioloģijā tiek domāts tikai un vienīgi materiālistiskā domāšanas veidā. Ar informācijas likumu palīdzību šo materiālismu var atspēkot sekojoši: Mums - visiem cilvēkiem ir spējas radīt jaunu informāciju (piemēram, vēstules, grāmatas) - tas ir, nemateriālu lielumu. Taču, tā kā matērija to nespēj (IDL-1), papildus mūsu materiālajam ķermenim ir nepieciešama arī nemateriāla sastāvdaļa, un tā ir dvēsele. 1. Tesalonīķiešiem 5:23 Bībele apstiprina šo secinājumu: **“Bet pats miera**